

Dosarul nr. 2rac-116/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. S. Lazari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panova, A. Malâi, V. Sârbu)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Întreprinderea Individuală „Ion Veșca”, Ion Veșca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii Individuale „Ion Veșca” cu privire la încasarea datoriei,

la cererea reconvențională depusă de Întreprinderea Individuală „Ion Veșca” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturilor de plată seria CZ nr. 0664781 și CZ nr. 0671868, anularea actului de inspectare și evidență a folosirii apei din 23 octombrie 2012 și anularea deciziei comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare din 29 noiembrie 2012,

împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și deciziei suplimentare din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, a fost casată integral hotărârea din 18 aprilie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii. Cererea reconvențională depusă de Întreprinderea Individuală „Ion Veșca” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La data de 29 iulie 2014, S.A. „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.I. „Ion Veșca” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului nr. 1926033 a furnizat Î.I. „Ion Veșca” servicii de alimentare cu apă și recepționare a

apelor uzate, însă pârâtul nu a achitat plata convenită pentru serviciile prestate și datoria formată în perioada noiembrie 2012 – iunie 2013 constituie suma de 13 432 lei și 23 bani, iar penalitatea calculată pentru perioada iulie 2013 – decembrie 2013 constituie suma de 2059 lei și 15 bani.

Menționează reclamantul că, a adresat nenumărate cereri de achitare a datoriei acumulate către Î.I. „Ion Veșca”, însă acesta nu a achitat datoria existentă.

Cere reclamantul S.A. „Apă-Canal Chișinău” încasarea din contul Î.I. „Ion Veșca” a datoriei în mărime de 15 491 lei și 38 bani și restituirea taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 464 lei și 75 bani.

La 10 decembrie 2014, pârâtul Î.I. „Ion Veșca” a depus cerere reconvențională împotriva S.A. „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturilor de plată seria CZ nr. 0664781 și CZ nr. 0671868, anularea actului de inspectare și evidență a folosirii apei din 23 octombrie 2012 și anularea deciziei comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare din 29 noiembrie 2012.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani, din 18 aprilie 2016, acțiunea inițială a fost respinsă, a fost admisă integral cererea reconvențională depusă de Î.I. „Ion Veșca” împotriva S.A. „Apă-Canal Chișinău”.

Prin decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de către S.A. „Apă-Canal Chișinău”, a fost casată integral hotărârea din 18 aprilie 2016 a Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani, și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii. Cererea reconvențională depusă de Î.I. „Ion Veșca” împotriva S.A. „Apă-Canal Chișinău”, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Ulterior, prin decizia suplimentară din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea depusă de S.A. „Apă-Canal Chișinău” cu privire la emiterea deciziei suplimentare, și a fost dispusă încasarea din contul Î.I. „Ion Veșca” în beneficiul S.A. „Apă-Canal Chișinău” a cheltuielilor de judecată în mărime de 348 lei și 57 bani.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță este în contradicție cu circumstanțele cauzei, instanța nu a constatat corect toate circumstanțele, concluziile fiind neîntemeiate și contradictorii cu materialele cauzei.

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, în baza contractului nr. 1926033 încheiat la 15 aprilie 2005, S.A. „Apă-Canal Chișinău” s-a obligat să presteze Î.I. „Ion Veșca” servicii de livrare a apei potabile și apei industriale din sistemul de alimentare cu apă din or. Chișinău și de recepționare a apelor uzate în sistemul comunal de canalizare, iar Î.I. „Ion Veșca” și-a asumat obligațiunea de a achita costul apei consumate și evacuarea apelor uzate conform tarifelor fixate și facturilor de plată eliberate de către reclamant (f.d. 5-8), la pct. 1.1 al contractului fiind stabilit locul consumului – or. XXXXX, str. XXXXX (f.d. 8 verso).

De asemenea, la 23 octombrie 2012 de către reprezentantul S.A. „Apă-Canal Chișinău” a fost adoptat Actul inspectării stării evidenței și folosirii apei, în care este

indicat că, la momentul controlului s-a depistat la adresa menționată în act, o fântână arteziană și deci are loc folosirea samovolnică de rețeaua municipală de canalizare, ce constituie încălcarea pct. 9.4.2. În actul nominalizat este indicat că, inspectarea stării evidenței și folosirii apei a fost efectuată în prezența lui Ion Veșco, transmițându-i copia actului (f.d.36).

Mai mult, în temeiul actului din 23 octombrie 2012, Comisia pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare a decis penalizarea Î.I. „Ion Veșca” pentru branșarea neautorizată la rețeaua de canalizare fără permisiunea S.A. „Apă-Canal Chișinău” cu calcularea unui volum de 945 m³ pentru canalizare, procesul-verbal al Comisiei nr. 91 din 29 noiembrie 2012 (f.d. 37).

Totodată, în temeiul deciziei Comisiei, a fost eliberată factura CZ nr. 0664781 din 18 decembrie 2012 în sumă de 11 800 lei și 15 bani, cu indicarea volumului de 951 m³, transmisă pârâtului spre plată (f.d. 29).

Ulterior, la 12 ianuarie 2013 a fost emisă de către reclamant factura CZ nr. 0671868 în care este indicat volumul serviciilor de canalizare prestat pârâtului – 151 m³, iar valoarea totală a serviciilor fiind – 1798 lei și 15 bani (f.d.30).

Prin urmare, la 04 noiembrie 2014, Î.I. „Ion Veșca” a depus cerere prealabilă către S.A. „Apă-Canal Chișinău”, cerând anularea facturilor CZ nr. 0664781 din 18 decembrie 2012 și CZ nr. 0671868 din 12 ianuarie 2013 (f.d. 31).

Astfel, prin răspunsul S.A. „Apă-Canal Chișinău” nr. 111-16/385 din 26 noiembrie 2014, s-a indicat că Î.I. „Ion Veșca” a depășit termenul de 30 zile instituit pentru contestarea facturilor indicate.

În acest context, Î.I. „Ion Veșca” a depus la 13 februarie 2015 cerere prealabilă, solicitând anularea actului inspectării din 23 octombrie 2012 (f.d.74), iar prin cererea prealabilă din 02 martie 2015 a cerut anularea deciziei emise de S.A. „Apă-Canal Chișinău” din 29 noiembrie 2012 (f.d. 75).

Prin răspunsul S.A. „Apă-Canal Chișinău” nr. 11-1-22/3442 din 12 martie 2015, cerințele Î.I. „Ion Veșca”, au fost respinse (f.d. 76).

Totodată Colegiul a stabilit ca fiind întemeiate argumentele reclamantului S.A. „Apă-Canal Chișinău” precum că Eugeniu Veșca, în calitate de fiul lui Ion Veșca, pe parcursul anilor 2007, 2009, 2010, 2011, 2012 fiind la locul de consum din str. XXXXX, or. XXXXX, administra magazinul dat, oferea acces permanent pe teritoriul său în scopul inspectării rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare în decursul anilor 2007-2012, astfel fiind persoana de încredere a lui Ion Veșca, administratorul Î.I. „Ion Veșca”, Eugeniu Veșca, semna actele de inspectare în prezența reprezentantului S.A. „Apă-Canal Chișinău”, inclusiv și actul din 23 octombrie 2012.

În atare circumstanțe, Colegiul a mai stabilit că actul inspectării stării evidenței și folosirii apei din 23 octombrie 2012 întocmit de către S.A. „Apă-Canal Chișinău”, este valabil și în conformitate cu prevederile legale, iar careva temeiuri de a dispune

nulitatea acestuia nu au fost identificate.

La 10 martie 2021, reprezentantul recurentului Î.I. „Ion Veșca”, Ion Veșca a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și deciziei suplimentare din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul recurentului a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 25 noiembrie 2020, la 21 ianuarie 2021 a fost adoptată decizia suplimentară a instanței de apel, iar cererea de recurs a fost depusă la 10 martie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea și recepționarea copiei deciziei integrale participanților la proces la 14 ianuarie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d.208) și copia deciziei suplimentare la 18 februarie 2021 (f.d. 209), fapt confirmat și de către recurent (f.d. 207). Astfel, recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 19 martie 2021 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 212).

Prin referința depusă la 05 aprilie 2021, reprezentantul S.A. „Apă-Canal Chișinău”, Cristina Hîncu a solicitat de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentului Î.I. „Ion Veșca”, Ion Veșca ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către reprezentantul recurentului Î.I. „Ion Veșca”, Ion Veșca, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul recurentului Î.I. „Ion Veșca”, Ion Veșca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentului Î.I. „Ion Veșca”, Ion Veșca.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentului Întreprinderea Individuală „Ion Veșca”, Ion Veșca, împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat